

ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ

ਫਾਲਸ਼ੋ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜੇ.

ਮਕਬੂਲ ਅਹਿਮਦ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਨਿਗਰਾਨ, ਨਵੀਂ

ਦਿੱਲੀ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ

ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 33D/56.

ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ (ਸੇਧ)

ਐਕਟ (1954 ਦਾ XLII)—ਸੈਕਸ਼ਨ 7A ਅਤੇ 10—ਪਾਵਰ 1957 ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ
ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਾਇਕ ਨਿਗਰਾਨ

ਇਵੈਰੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ (Jan -> 14th 1950 ਦਾ XXXI), ਭਾਵੇਂ ਨਵੰਬਰ, 1954 ਤੋਂ
ਬਾਅਦ ਖੋਹ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।

ਮੰਨਿਆ, ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਸੇਧ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਸੇਧ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਨੂੰ ਪਿਛਾਖੜੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਸੇਧ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਿਛਾਖੜੀ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ 7 ਮਈ, 1954 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਸੇਧ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕੇਸ ਦੇ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਜਨਰਲ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਅਤੇ ਨਿਗਰਾਨ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ

- ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਂ ਹੋਰ ਉਚਿਤ ਰਿੱਟ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ

ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਡਿਪਟੀ ਕਟੋਡੀਅਨ ਜਨਰਲ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਸੁਲਤਾਨ ਯਾਰ ਖਾਨ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ।

ਕੇ ਕੇ ਰਾਏਜ਼ਾਦਾ , ਰਿਸਪੋਂਡੈਂਟ ਲਈ।

ਆਰਡਰ

ਫਾਲਸ਼ਾਹ, ਜੇ. ਫਾਲਸ਼ਾਹ.ਜੇ.

ਮਕਬੂਲ ਅਹਿਮਦ ਅਤੇ ਫਿਰਦੋਸ ਅਹਿਮਦ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਅਧੀਨ ਇਹਨਾਂ ਪੰਜ ਜੁੜੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ (1956 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 33-ਡੀ ਤੋਂ 37-ਡੀ) ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ । * ਇੱਕ ਮੰਜੂਰ ਅਹਿਮਦ ਮੁਜ਼ਫ਼ਰ - ਦੂਰਨਗਰ (ਯੂ.ਪੀ.) ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਪਿਮਬੋਰਾ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਪੰਜ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਅੱਧੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ ਅਤੇ 5 ਦਸੰਬਰ, 1954 ਨੂੰ ਇਸ ਧਾਰਾ ਤਹਿਤ ਪੰਜ ਨੇਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ । ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਦਿਹਾਤੀ), ਮੁਜ਼ਫ਼ਰ - ਨਗਰ ਦੁਆਰਾ ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ ਦੇ 7, ਇਹਨਾਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮੰਜੂਰ ਅਹਿਮਦ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨੇਟਿਸਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਮਕਬੂਲ ਅਹਿਮਦ, ਭਰਾ ਅਤੇ ਫਿਰਦੋਸ ਅਹਿਮਦ, ਮੰਜੂਰ ਅਹਿਮਦ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੇ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੰਜੂਰ ਅਹਿਮਦ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ 1947 ਵਿੱਚ ਪਟਿਆਲਾ ਵਿਖੇ ਗੜਬੜ ਦੌਰਾਨ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਮੁਜ਼ਫ਼ਰਨਗਰ ਦੇ ਅਡੀਸ਼ਨਲ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ 12 ਜਨਵਰੀ, 1955 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਇਕੱਠੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਕਾਸੀ ਦੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਭਰਾ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇੰਤਕਾਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਉਸ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਰਿਕਾਰਡ , ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਿ ਮੰਜੂਰ ਅਹਿਮਦ ਨੂੰ 1947 ਵਿੱਚ ਪਟਿਆਲਾ ਵਿੱਚ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮੰਜੂਰ ਅਹਿਮਦ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਹੋਣ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਖਾਲੀ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵਿੱਚ. ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸੇਧ ਪਟੀਸ਼ਨ 24 ਨਵੰਬਰ, 1955 ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ - ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ

ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ।

ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿਚ ਜਾਣ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਤੱਥ ਸਹੀ ਹਨ ਕਿ ਮੰਜੂਰ ਅਹਿਮਦ 1947 ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਕ ਨਿਕਾਸੀ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਮੈਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਮੁੱਖ ਕਾਨੂੰਨੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਸਹਾਇਕ ਕਸਟਡੀਨ ਕੋਲ ਦਸੰਬਰ, 1954 ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ 1954 ਦੇ ਐਡਮਿਨਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਇਵੈਕਿਊ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ (ਸੇਧ) ਐਕਟ, 42 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਅਤੇ 10 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਆਮ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ 8 ਅਕਤੂਬਰ, 1954 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 4 **ਪੜ੍ਹਦਾ** ਹੈ-

Maqbool
Ahmad and
another
v.
The Custodian
of Evacuee
Property, New
Delhi

Falshaw, J.

"ਪ੍ਰਧਾਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀ ਧਾਰਾ ਪਾਈ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਰਥਾਤ: -

7-ਏ. ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ 7 ਮਈ, 1954 ਨੂੰ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖਾਲੀ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਘੋਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, 7 ਮਈ, 1954 ਦੇ ਦਿਨ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੁਝ ਵੀ ਇਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ-

(a) ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 7 ਮਈ, 1954 ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਲੰਬਿਤ ਹੈ; ਅਤੇ

Maqbool
Ahmad and
another
®,
The Custodian
- of Evacuee
Property, New
Delhi

Falshaw, J.

(b) ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ, ਜੋ ਭਾਰਤ ਅਤੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਡੋਮੀਨੀਅਨਜ਼ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਸਿਵਲ ਗੜਬੜੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗੜਬੜਾਂ ਦੇ ਡਰ ਕਾਰਨ 1 ਮਾਰਚ, 1947 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਵੀ ਜਗ੍ਹਾ ਛੱਡ ਗਈ ਸੀ, ਹੁਣ ਭਾਰਤ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ 7 ਮਈ, 1954 ਦੇ ਦਿਨ, ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ:

ਬਸ਼ਰਤੋਂ ਅੱਗੇ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਪ੍ਰਵਾਸੀਆਂ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ - ਐਡਮਿਨਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ (ਸੇਧ) 1954 ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ-

"ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਸੇਧਾਂ 7 ਮਈ, 1954 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਈਆਂ ਮੰਨੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ।"

ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੇਧੇ ਹੋਏ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਨਵੀਂ ਧਾਰਾ 7-ਏ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 7 ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ 7 ਮਈ, 1954 ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ, ਭਾਵ 7 ਮਈ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਜੇ ਕਿ 7 ਨਵੰਬਰ, 1954, ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਦਸੰਬਰ, 1954 ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਨੋਟਿਸ, ਅਵੈਧ ਸਨ।

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਇਹ ਵਿਆਖਿਆ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਇੱਕ ਹੱਥ ਨਾਲ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਖੋਹਣਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 7 ਏ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਪ੍ਰਵਾਸੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ "ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨੇ" ਤੱਕ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਮਕਬੂਲ ਮਹੀਨਾ 8 ਅਕਤੂਬਰ, 1954 ਤੋਂ, ਜਦੋਂ ਅਹਿਮਦ ਅਤੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਮਿਲੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ - c. 8 ਿਦਾਅਨ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਅਜਿਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਆਮ ਸਮਝ ਅਤੇ ਸਾਧਾਰਨ ਸੰਪੱਤੀ, ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ

ਦੇ ਨਵੇਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਲਈ

ਇਵੈਕਿਊਈ ਪ੍ਰਤੀ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਦਿੱਲੀ

ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੁਕਤੇ ਨੂੰ ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੁਹੰਮਦ । ਅੰਸਾਰੀ ਅਤੇ ਜਗਨਮੋਹਨ ਰੈੱਡੀ, ਜੇ.ਜੇ., ਅਤੇ ਰਾਜਸਥਾਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਵਾਂਚੂ , ਸੀ.ਜੇ., ਅਤੇ ਬਪਨਾ , ਜੇ., ਬੇਗਮ ਨੂਰ ਬਾਨੋ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕਸਟੋਰੀਅਨ, ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ, ਹੈਦਰਾਬਾਦ (1) ਅਤੇ ਸੱਤਿਆ ਦੇਵ ਚੀਮਾ ਬਨਾਮ ਵਧੀਕ ਡਿਪਟੀ ਨਿਗਰਾਨ, ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਭਰਤਪੁਰ । (2)। ਇਹ ਕੇਸ ਜਨਵਰੀ ਅਤੇ ਫਰਵਰੀ, 1955 ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੋਟਿਸਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ, ਅਤੇ **Falshaw, J.** ਦੇਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ " ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ (ਸੇਧ) ਐਕਟ, 1954 ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ "ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਐਕਟ 8 ਅਕਤੂਬਰ 1954 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ। ਵਾਂਚੂ , ਸੀ, ਜੇ, ਨੇ ਮਾਮਲਾ ਇਸ ਤ੍ਰਾਂ ਰੱਖਿਆ ਹੈ-

“ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੇਧ ਦੀ ਧਾਰਾ 10

ਐਕਟ ਸੇਧ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਨੂੰ ਪਿਛਾਖੜੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਸੇਧ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਿਛਾਖੜੀ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ 7 ਮਈ, 1954 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਸੇਧ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕੇਸ ਦੇ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ”

(1) ਏਆਈਆਰ 1956 ਹੈਦਰਾਬਾਦ 56.

(2) ਏਆਈਆਰ 1956 ਰਾਜਸਥਾਨ 193.

ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਸਤਿਕਾਰਤ ਸਹਿਮਤੀ ਵਿੱਚ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਪਰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ: ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕਿੱਤਾ ਗਿਆ ਨੀਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ

ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Translated by Jaswinder Singh

